

Meddelelse af støttetilsagn, fastsættelse af evt. nærmere vilkår herfor samt tilsyn med, at opførelse, finansiering og drift sker i overensstemmelse med lovens regler henholder således under den enkelte kommune.

Kun i de tilfælde, hvor ældreboliger søges opført som forsøg, skal den enkelte sag forelægges boligministeriet.

På denne baggrund er foreslået en call-in-bestemmelse, hvorefter boligministeren kan kræve, at kommunerne indsender oplysninger vedrørende ældreboligsager til bl.a. belysning af lovens virkning i praksis.

Det forudsættes, at den kommunale ældreboligplanlægning optages i social- og sundhedsplanerne samt i nødvendigt omfang i regionplaner m.v.

- VII Forslaget til en ny ældreboliglov foreslås suppleret med ændringer i byfornyelsesloven. Forbedringer af ejendomme i forbindelse med byfornyelse sker i dag på baggrund af de særlige tekniske normer, som er fastsat i byfornyelseslovens § 3. Disse normer indeholder ikke i dag bestemmelser, der tager sigte på at gøre boligerne egnede for ældre og personer med handicap.

Mulighederne for at opføre ældreegnede almennyttige boliger efter boligbyggerilovens bestemmelser vil fortsat bestå efter gennemførelsen af forslaget om en ny ældreboliglov og om ændringer i byfornyelsesloven.

Den enkelte kommune vil herefter kunne fremkomme med et varieret udbud af boliger til ældre. Der kan blive tale om:

- a) Egentlige ældreboliger som finansieres efter dette lovforslag, og som indrettes i nybyggeri eller ved ombygning af eksisterende ejendomme.
- b) Boliger i ældre ejendomme som i forbindelse med byfornyelse gøres bedre egnede for ældre og personer med handicap.

Disse boliger finansieres efter reglerne i byfornyelsesloven.

- c) Indretning af mindst 1.000 boliger årligt i det almennyttige nybyggeri, som gøres velegnede for ældre og personer med handicap.

- VIII Med udgangspunkt i et ældreboligbyggeri i de kommende år af et omfang svarende til det nuværende (ca. 1.500 boliger), og set over en tidsperiode, i hvilken ældreboligerne i hvert fald må forventes at være i brug (35 år), medfører lovforslaget ikke merudgifter for det offentlige.

En tidshorison af så lang varighed er nødvendig, såfremt der skal opnås et dækkende billede af de ændrede finansieringsreglers fulde virkning.

De uændrede udgifter for den offentlige sektor som helhed fremgår af beregninger af nutidsværdien af de offentlige udgifter ved opførelse og drift af henholdsvis 1.500 nye ældreboliger og 1.500 af de i dag kendte typer (1.000 lette kollektivboliger, 300 beskyttede boliger og 200 plejehjemspladser, idet der ej heller under de nugældende regler er regnet med nyopførelse af kommunale pensionistboliger fra 1987).

Nutidsværdiberegninger for henholdsvis kommunernes og statens udgifter over den lange periode viser en begrænset merudgift for kommunerne og en tilsvarende mindredrift for staten.

Til illustration af forskellen i de kommunale og statslige udgifter ved henholdsvis 1.500 nye ældreboliger og 1.500 af de hidtidige (sammensat som nævnt ovenfor), er i figur 1 i løbende priser vist forløbet år for år i mer- eller mindredrifterne for såvel kommunerne som staten. Det ses, at kommunerne i de første år har merudgifter og derefter mindredrifter, mens forløbet for staten er omvendt.